

РЕШЕНИЕ

№ 1570

гр. София, 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 103 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЧАВДАР АЛ. КОСТОВ

при участието на секретаря ДАРИНКА Н. ЦАНЕВА
като разглежда докладваното от ЧАВДАР АЛ. КОСТОВ Административно наказателно дело № 20221110209427 по описа за 2022 година

при участието на секретаря *Даринка Цанева*, като разглежда докладваното от съдията **н. а. х. дело № 9427** по описа за **2022 г.**, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58d – чл. 63 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Г. Д. Ч. - законен представител на фирма „ххххх ЕИК 200928951, депозирана чрез адв. А. Д. – АК Пловдив, срещу Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система серия К № 5581554, издаден от СДВР - МВР, с който на жалбоподателя Г. Д. Ч. в качеството ѝ на представител на фирма „ххххх на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 2 от Закон за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 50 /петдесет/ лева, за нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се релевират доводи за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на електронния фиш. Навеждат се съмнения относно изправността на автоматизираното техническо средство. Жалбоподателят навежда, че нарушението следва да е установено със стационарно техническо средство, аргумент за което черпи от ТР № 1/2014 г. Бланкетно се твърди, че не е спазено изискването на чл. 10 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. Акцентираща се върху разпоредбата на чл. 91, ал.3 от ЗМВР. Изразяват се и съмнения за липсата на пътен знак В 26, въвеждащ ограничение на скоростта. Претендира се за цялостна отмяна на издадения електронен фиш и сторените по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание, в което е даден ход на делото по същество, жалбоподателят Г. Д. Ч., в качеството ѝ на законен представител на фирма „xxxxx редовно призована, не се явява. Не се явява и адв. А. Д., редовно упълномощен.

Въззиваемата страна – ОПП – СДВР, редовно призована, не изпраща представител. В постъпили по делото писмени бележки от главен юрк. Димитър Бонев, процесуален представител на СДВР, същият моли съдът да остави жалбата без уважение и да потвърди ЕФ К № 5581554 като законосъобразен. Претендира за юрисконсултско възнаграждение, както и за прекомерност на адвокатското възнаграждение в случай, че надвишава определения в чл. 18, ал. 4 минимум, предвиден в Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

След преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

На 06.07.2018 г. в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, воден при Български институт по метрология, под № В - 46 била вписана преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации тип Cordon M2 със срок на валидност до 13.06.2027 г. Автоматизираното техническо средство Cordon M2 с фабричен номер MD 1192 било преминало изследване на техническа годност на дата 12.02.2021 г., със срок на годност една година, за което бил съставен и протокол от проверка № 03-С-ИСИС/12.02.2021 г.

На 27.01.2022 г. в 16:50 часа в гр. София, бул. “Ботевградско шосе“ до номер 475, с посока на движение от Околовръстен път към бул. „Владимир Вазов“, се движело моторно превозно средство – лек автомобил марка „xxx“, модел „xxxxxxx“, с рег. № xxxxxx, собственост на „xxxxxxx. На бул. “Ботевградско шосе“ до номер 475 горепосочената мобилна система за видеоконтрол Cordon M2 с фабричен номер MD 1192 заснела цитираното моторно превозно средство, като отчела скоростта на движение на същото, а именно 65 км./ч., при ограничение на скоростта от 50 км./ч. в населено място, въведено с пътен знак В-26. Системата за видеоконтрол била временно разположена бул. “Ботевградско шосе“ до номер 475, за което бил съставен протокол.

След заснемането на автомобила бил изготвен снимков материал от техническото средство. Била извършена справка в Централна база КАТ по регистрационен номер на автомобила и бил установен неговият собственик – „xxxxxxx, представлявано от Г. Д. Ч.. С оглед на това бил издаден процесният електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система серия К № 5581554, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП на жалбоподателя Г. Д. Ч., в качеството ѝ на законен представител на „xxxxxxx е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 50 /петдесет/ лева за

нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. В електронния фиш било посочено, че разрешената скорост на движение била 50 км./ч. за населено място, въведено с пътен знак В-26, а установената скорост на автомобила - 65 км./ч. (след приспадане на толеранс от – 3%), т. е. допуснато било превишаване на разрешената скорост с 15 км./ч.

В указания в електронния фиш 14-дневен срок уличеното лице /представителят на търговското дружество/ не депозирал декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП и не посочил друго лице, което да е управлявало горепосочения лек автомобил на процесните дата и час.

Горната фактическа обстановка се установява от приобщените по делото писмени доказателства, а именно: електронен фиш за налагане на глоба серия К № 5581554, справка за собствеността на автомобила, справка за нарушител/водач, Заповед №8121з-931/30.08.2016 г. на Министъра на вътрешните работи, протокол от проверка № 03-С-ИСИС/12.02.2021 г., удостоверение за одобрен тип средство за измерване Cordon M2, протокол за използване на АТСС, разпечатка от АИС - АНД, ежедневна форма на отчет, както и вещественото доказателствено средство - снимков материал от АТСС.

Съдът възприема в цялост приобщените по делото доказателства, тъй като същите са логични, последователни, съответни и не се опровергават при преценката им, както поотделно, така и в тяхната съвкупност.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения в чл. 189, ал. 8 от ЗДвП срок от процесуално легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално **допустима**.

Разгледана по същество, жалбата е **неоснователна** по следните съображения:

Законодателят е предвидил възможността нарушенията по ЗДвП да се санкционират освен с наказателно постановление и с електронен фиш, като по този начин се гарантира бързина на процеса по установяване на административни нарушения и налагане на административни наказания.

В настоящото производство съдът следва да провери законността на обжалвания електронен фиш, т. е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя. В изпълнение на това свое правомощие съдът намира, че електронният фиш отговаря на изискванията на закона, установяващи вида на данните, които следва да бъдат вписани в него, и съответства на утвърдения от министъра на вътрешните работи образец.

Обжалваният електронен фиш е издаден от компетентната териториална структура на Министерството на вътрешните работи. Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 1, т. 2 от ЗМВР областните дирекции на МВР са основни структури на МВР и като такива притежават съответната

териториална компетентност за издаване на електронни фишове съобразно разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Предвид мястото на извършване на нарушението - гр. София, компетентността за издаване на електронен фиш в процесния случай принадлежи на СДВР.

С оглед спецификите на електронния фиш, към същия не са приложими изискванията на чл. 57 от ЗАНН, а специалните такива по чл. 189, ал. 4 и сл. от ЗДвП. Съгласно посочената правна норма електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Всички тези реквизити се съдържат в атакувания електронен фиш - мястото на извършване на нарушението е описано подробно, посочена е максимално разрешената скорост на движение, както и установената скорост, с която се е движило процесното МПС, след отчитане на възможната грешка от техническото средство. От съдържанието на електронния фиш се извежда, че собственик на превозното средство е „xxxxxxx“, доколкото е изрично отбелязано, че жалбоподателят е санкциониран в качеството на законен представител на дружеството. Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП не поставя изискване за посочване на конкретното физическо лице, което е издало електронния фиш и датата на издаването му. Нормативно закрепеното изискване е за посочване на териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, които обстоятелства безспорно се съдържат в обжалвания електронен фиш. Цитираната разпоредба също така не поставя изискване за посочване на типа на автоматизираното техническо средство или система, поради което и липсата на такова отбелязване в електронния фиш не представлява нарушение на процесуалните правила.

Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Задължително условие за санкционирането с електронен фиш е нарушението да е установено и заснето с автоматизирано техническо средство /без да се конкретизира стационарно или мобилно/, за да се избегне човешка намеса и субективният човешки фактор при установяване на нарушението. Поради автоматизирания процес по издаване на електронния фиш в него не участват двете страни, характерни за първата фаза на административнонаказателното производство, уредено в ЗАНН.

С измененията на ЗДвП, обнародвани в ДВ бр. 19 от 13.03.2015 г., законът беше съобразен с изложените в Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС доводи относно използването на мобилни камери за установяване на нарушенията на ограниченията на скоростта. В разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е добавен терминът „автоматизирано“ техническо средство, а съгласно § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП автоматизираните технически средства и системи са уреди за контрол работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес, т. е. контролният орган не се намесва в работата на мобилното автоматизирано техническо средство, а само го позиционира, включва и задава ограничението на скоростта, а след преустановяване на контрола го изключва и демонтира. Именно в това се изразява поставянето на начало и край на работния процес от контролния орган.

В случая в съответствие с разпоредбата на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП, административнонаказващият орган е изпратил на съда цялата преписка с информация за участъка от пътя, на който се извършва контрол на скоростта с автоматизирано техническо средство, с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта въведено с пътен знак В-26, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка. Писмени доказателства относно всички тези обстоятелства се съдържат в кориците на делото.

В разглеждания случай нарушението е установено и заснето с преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации тип Cordon M2 с фабричен номер MD 1192. От приложените по делото в оригинал, с превод на български език решение за одобрение на типа на уреда за измерване CORDON M4; CORDON M2 И CORDON MKR и протокол от проверка № 03-С-ИСИС/12.02.2021 г., се установява, че използваното на 27.01.2022 г. АТСС е одобрен тип със срок на валидност до 13.06.2027 г., както и че е преминало последваща метрологична проверка, при която е установено съответствие с одобрения тип и същото е било годно за експлоатация до 12.02.2022 г., както и към датата на установяване на нарушението. Измерването, регистрирането и записът на нарушенията посредством горепосочената мобилна система за видеоконтрол се извършва от система радар-камера-компютър, като единствената роля на оператора на системата е да позиционира техническото средство, като го насочи към определения за наблюдение участък от пътя и да въведе ограниченията за скоростта на този участък. Ето защо съдът намира, че

процесната система за контрол на скоростта отговаря на изискването на ЗДвП, а именно - техническото средство, с което е установено и заснето нарушението, да бъде автоматизирано, за да не позволява човешка намеса при установяването и заснемането на всяко едно конкретно нарушение.

Видно от представената фотоснимка, измерената скорост на движение на автомобила е била 68 км./ч., в който случай допустимата грешка при измерването е – 3 км/ч., поради което правилно в електронния фиш е отразена скорост от 65 км./ч. Именно тази скорост е била съобразявана при преценка дали е превишена максимално разрешената такава. В този смисъл съдът констатира, че при издаване на електронния фиш е съобразен т. нар. „толеранс“, като инкриминираната скорост е намалена на 65 км./ч., т. е. отчетено е превишаване от 15 км./ч., което обстоятелство се явява в полза на нарушителя и именно за това превишаване същият е бил санкциониран.

От анализа на доказателствените източници се достига до недвусмислен извод, че на посочената в електронния фиш дата, час и място с АТСС - преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации тип Cordon M2 с фабричен номер MD 1192 било заснето движение на процесния лек автомобил марка „xxx“, модел „xxxxxxx“, с рег. № xxxxxx със скорост от 68 км./ч. (преди отчитане на толеранс от -3 %) при ограничение от 50 км./ч., валидно за населено място, въведено с пътен знак В-26, с което съдът намира, че от обективна страна е нарушена разпоредбата на чл. 21, ал. 2 във вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Установеното превишаване на максимално разрешената скорост след приспадане на възможната грешка е с 15 км./ч.

Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП установява пределната скорост на движение според категорията на превозното средство и според това дали се касае за движение в населено място, извън населено място, по автомагистрала или по скоростен път. Съгласно, ал. 2 на същата разпоредба, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. Видно от приложения доказателствен материал в процесния участък има въведено с пътен знак В-26 ограничение на скоростта на движение 50 км/ч., за което е представен снимков материал. Съгласно чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП „Водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва, както следва: за превишаване от 11 до 20 km/h - с глоба 50 лв.“ В разглеждания случай скоростта на автомобила е установена в населено място, за което е въведено с пътен знак ограничение от 50 км/ч, като е установена превишена стойност на скоростта с 65 км/ч.

Съгласно разпоредбата на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП, когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. От приложената

по делото справка за собствеността на автомобила, с който е било извършено нарушението, е видно, че същият е собственост на „xxxxx чийто законен представител е жалбоподателят Г. Д. Ч.. Доколкото в конкретния случай по делото липсват данни жалбоподателят да се е възползвал от възможността да подаде в законоустановения 14-дневен срок декларация, посредством която да посочи, че друго лице е управлявало автомобила в процесния ден и час (с оглед нормата на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, разяснена в самия електронен фиш), настоящият съдебен състав счита, че в случая правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя Г. Д. Ч. в качеството ѝ на законен представител на юридическото лице собственик на процесното МПС.

От субективна страна нарушението по чл. 21, ал. 2 във вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е реализирано при пряк умишъл, тъй като всеки водач на ППС знае задължението си по ЗДвП.

С оглед на изложеното съдът счита, че законосъобразно е била ангажирана отговорността на жалбоподателя Г. Д. Ч. за нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Нарушенията, свързани с управлението на МПС с превишена скорост, застрашават в значителна степен обществените отношения, обект на защита от ЗДвП, тъй като създават опасност от настъпването на вредни последици – настъпване на ПТП, увреждане живота, здравето и имуществото на останалите участници в движението по пътищата. Ето защо в разглеждания казус не е налице „маловажен случай“ на административно нарушение по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваният електронен фиш е правилен и законосъобразен и като такъв следва да бъде потвърден.

По въпроса за разносните по делото и с оглед неговия изход, съдът намира, че претенцията на процесуалния представител на въззиваемата страна СДВР - юрисконсулт Бонев за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателна, като същото, с оглед фактическата и правна сложност на делото, съдът определя в размер на 80 лева на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, която сума жалбоподателят Г. Д. Ч. следва да бъде осъдена да заплати на СДВР. Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН, Софийски районен съд,

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН, Софийски районен съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система серия К, № 5581554, издаден от СДВР - МВР, с който на Г. Д. Ч. - представител на

„xxxxxxx на основание чл. 189, ал. 4 във вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от Закон за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 50 /петдесет/ лева, за нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Г. Д. Ч., ЕГН ***** – законен представител на „xxxxxxx, ЕИК 200928951 да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд - София - град на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____